

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Quid apud Iudæos, Ephod. Sacerdotale, stola hieratica, Epomis, diplois, rationale, Vrim, & Thummim fuerint, in quibus Dominum consulebant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Sortes Apostolorum appellauerunt. Contaminauerunt se hoc genere Sortis Heraclius, apud Cedrenum; Romanus Diogenes, apud Cuspinianum; Andronicus senior, apud Gregoram; Charannus filius regis Francorum, apud Gregorium Turonensem; B. Theodora Alexandrina nondum bene catechizata, apud Simeonem Metaphrasten; Gundulphus, apud Ranulphum; Meroueus item, apud Gregor. Turon. apud quem tres codices S. Scripturæ super S. Martini sepulchro collocantur, & sigillatim singuli aperiuntur: Deniq; & Cardanus, & Cardani imitatores, & quicumque serio adhibent librum *Fortune Rotam* dictum; aut alios seu profa, seu ligata oratione vaticinantes; qui Ecclesiæ Catholicæ pluribus decretis damnati sunt, seuerissimèque etiam ab Urbano VIII. prohibentur; præsertim, qui de morte Principum vanissima oracula mentiuntur. Neque pro istis quidquam facit, quod supra recensuimus, de S. Basilio, Augustino, Ignatio, qui libros sacros vtiliter aperuerunt, non vt futura inde discerent, aut occulta explorarent; sed, vt in scripturis, alijsue pijs libris, doctrinam in solatiū, aut exhortationem, in spiritualem fructum, reperirent: in quem vtiq; finem eiusmodi volumina sunt à Deo nobis data. Sed ita est, etiam ipsis pijs libris, quibus nos Deus vult vti, diabolus vult abuti.

Quod etiam facit in speculis. Constat è S. Scriptura, fuisse quendam occultorum Dei consiliorum iudiciorumque ac prophetiæ modum, in applicatione *Ephod*, quod vel linteum erat, atque etiam minoribus ordinibus concessum, vt puero Samueli; vel *Sacerdotale*, quod & *superhumeralis* dicebatur, auro & trium colorum varietate conspicuum à Iosepho *stola hieratica, epomis, & di-* *plois*, vocatum. Huic aureis catenulis appensum fuit *pectorale*, sic dictum, quia in pectus, propendebat, alio nomine etiam *Rationale*, *Rationale iudicij*, & *iudicium filiorum Israël*, itémque *iudicium Vrim* nuncupatum. *Rationale* quidem, quia more animalis ratione præditi, ratiocinabatur: *Rationale autem iudicij*; quia diuinæ litteræ solent id, quod quisque facere debet, siue cuiusque officium, *iudicium* appellare: *iudicium* quoque *filiorum Israël*, quia sacerdos rationali indutus, Deo hominum dubia, desideria, negotiatuè proponebat: Deus verò, per *Rationale* significabat hominibus, quid fieri vellet, & quis rei successus futurus esset. Vnde idem *Rationale*, seu gemmæ illius duodecim *Vrim & Thummim*, hoc est, *manifestatio & veritas* rerum futurarum dici consueuerunt. Idcirco legimus:

Z z 2

Pones

Gregor. l. 8.
Greg. Tur.
l. 4. hist. c. 16.
& 20. Sim.
Metaphrast.
XI. Septembr.
Runulph. l. 7
Polychro-
nic. c. 6. Gre-
gor. Tur. l. 5.
hist. Franc.
c. 14.
C. aliquan-
ti. & c. si quis
clericos. 26.
q. 5.

IX.

1. Reg. 2.

Vide Exod.
28.

Exod. 28. 15,
& 30. Num.
27. 21.

Prou. 1. 3.
c. 1. v. 9.

Exod. 23. 17. Pones autem in rationali iudicij doctrinam & veritatem. Hoc Rationale, & Ephod, cum alijs vestimentis sacerdotalibus induti sacerdotes, post debitas preces, viva voce, ea quæ intelligere cupiebant, proposuerunt; quod dicebant, *applicare Ephod, & consulere Dominum*. Tum, vt tradit Iosephus, si Deus quidpiam suadere aut approbare volebat, externo atque inusitato quodam lapidum splendore, internaque luce menti sacerdotis infusa respondebat. Quod etiam, in Ecclesiasticis historijs legimus, contigisse. Rem memoratu dignissimam ipsis verbis D. Gregorij Archiepiscopi Turonensis referam.

X.

S. Gregor. Turon. lib. 1. de glor. mar tyr. cap. 13. Quoniam Vasatensis urbis meminimus, inquit, opera precium puto, miraculum, quod in ea Dominus largitus est, memorare. Tempore, quo diuturna obsidione, vallabatur à Chumis, omni nocte sacerdos, qui præerat, circuibat psallendo, & orabat, nec ab ullo auxiliū, nisi à Domini misericordia requirebat. Hortabatur omnes orare, & non desicere asserens humiles preces, calorū ianuās penetrare. Hostis verò in circuitu depopulabatur villas, domos tradebat incendio, agros vineasq; pecoribus intronmissis, vastabat: sed sacerdoti bono operi insistenti, celeriter, virius diuina adfuit. Nam nocte visum est ipsi Barbarorum regi, quasi psallentes homines, in vestimentis albis, accensis cereis, circuire muros, urbis, & indignans, ait, quæ est hæc peruersitas, & securitas vana, vt obsessi quasi despectis nobis, canticis, nescio quibus, ac laudibus perstreant? verè quia digni sunt perditione. Et statim misit ad urbem nuncios, interrogantes, quid sibi ista velint? At illi negant, scire se, quæ dicuntur, neq; de ijs aliqua per se sensisse. Alia verò nocte, vidit quasi globum magnum, ignis super urbem descendere: & ait, si contra nos hi obsessi contumaciter agunt, nec nos metuunt, vel celestis eos ira consumit. Cumq; non videret vllum ab vrbe incendium consurgere, misit iterum interrogare, quæ essent, quæ, viderat. Similiter negauerunt, nihil se omnino vidisse. Tunc rex Gausericus ait, si hæc isti nesciunt, manifestum est, quod Deus eorum adiunat eos: & statim discessit à loco illo. Sacerdos autem, conuocatis ciuibus, vigilias celebrat, & missarum agit festa, pro liberatione populi sui. Dum autem hæc ageret, respiciens sursum, vidit super altare, quasi de camera templi, cadere tres guttas, æquales magnitudine, claritate, candore crystallum vincentes, cumq; omnes cum admiratione & stupore vehementi intenderent, easq; nullus auderet attingere, Petrus quidam presbyter, qui vt res ipsa adserit, magni meriti erat, exhibita argentea patena, guttas colligere nititur: quæ dum per altare vago cursu
rotan-